

Члан 2.

За оснивање нових или проширење постојећих расадника употребиће се првенствено државно или општинско земљиште, ако га има и за тај посао може послужити. У оскудници овога, узеће се под закуп земљиште приватних лица докле потреба траје. Но ако се о цени закупа не би могао постићи споразум, земљиште приватно откупниће се по Закону о експроприацији.

Члан 3.

Надзор над расадницима вршиће се по правилима, која ће иронисати Министар Пољопривреде и Вода.

Члан 4.

Лозним расадницима управљају управници. Они су државни чиновници и постављају се Краљевим Указом на предлог Министра Пољопривреде и Вода.

За Управнике расадника могу бити постављени они, који су свршили коју вишу или средњу пољопривредну школу и провели као помоћници у лозним или као управници у војним расадницама бар једну годину, као и они који су свршили коју нижу пољопривредну школу, првенствено виноградарску, и провели најмање 4 године као помоћници у лозним или 5 година у служби у војним расадницама.

Изузимају се само они, који се у времену ступања на снагу овог Закона затекну на положају руковаоца лозних расадника.

Плате управника расадника деле се на 5 класа: I 4000 динар; II 3500 динар; III 3000 динар; IV 2500 динар и V 2000 динара.

Управници не могу бити унапређени у вишу класу докле у нижој не проведу најмање 4 године, али Министар Пољопривреде и Вода може онима управницима, који су провели већи број година у пољопривредној служби, дати плату, која одговара њиховим годинама службе према овим класама.

Управници имају бесплатан стан и огрев у расаднику или додатак на то у новцу, колико одреди Министар Пољопривреде и Вода.

Члан 5.

У сваком расаднику поставиће се претивном Министру Пољопривреде и Вода потребан број помоћника, чије се плате деле на две класе: I са 1500 динара и II са 1200 динар. годишње. Помоћник може бити онај који је свршио средњу или са врло добрым успехом коју нижу пољопривредну школу, а првенствено виноградарску.

П помоћници имају права на бесплатан стан и огрев у расаднику или новчану накнаду за то, колико одреди Министар Пољопривреде и Вода.

Члан 6.

I. При државним лозним расадницима поставиће се по један путни наставник виноградарства или винарства, према потребама дотичне области. Ови путни наставници државни су чиновници и постављају се Краљевим Указом на предлог Министра Пољопривреде и Вода, а из реда стручних лица са истим квалификацијама, које се траже и за управника лозних расадника.

Њихове се плате деле на 5 класа исте величине као код управника ових расадника, и добијају се на исти начин као и код ових.

Ако у расаднику нема стана за путниог наставника, седиште ће одређивати Министар Пољопривреде и Вода у границама области којој припада расадник.

Путни наставници имају бесплатан стан и огрев, односно новчану накнаду за то, а осим тога и стапаји додатак на нутовање, колико одреди Министар Пољопривреде и Вода.

ЗАКОН О ОБНАВЉАЊУ И УНАПРЕЂЕЊУ ВИНОГРАДАРСТВА.

Члан 1.

Државним лозним расадницима задатак је:

1. да производе и развијавају издржљиве врсте лозе, које ће давати материјал (резинце, приорке и калемове) за обнављање винограда;
2. да послуже као практичне школе, у којима ће виноградари у свакој прилици моћи видети и научити све радове, који се односе на обнављање и гајење винограда;
3. да послуже као места за приређивање виноградачких и винарских курсева и за извођење путне наставе за унапређење ових пољопривредних грана у области, којој дотични расадник припада;
4. да је у оквирима подрумима и енолошким лабораторијама, који ће бити основани у овим расадницима, прикупљају подаци о природном сastаву домаћих вина и осталих превредних индустрија у циљу њихове заштите од фабрицирања и правилног неговања вина и осталих индустрија;
5. да се у Енолошкој Станици, која ће се основати при крајинском лозном расаднику у Букову, поред предњег задатка у тач. 4. приши и контрола противу фабрицирања вина у Србији и изводе научни и практични осматрачи из домобранског виноградарства и винарства.

2. У Енолошкој Станици, при крајинском лозном расаднику у Букову, поставља се један директор станице и један асистент. То су указни чиновници, који се постављају Краљевим Указом на предлог Министра Пољопривреде и Вода.

Обојица морају имати вишу стручну спрему и доказати, да су радили бар половина године у каквој хемијској или енолошкој лабораторији.

Плата је директора станице: I класе 6000 дни., II кл. 5000 дни. и III кл. 4000 дни.; а плата асистента станице: I класе 4000 дни. II. кл. 3500 дни. и III кл. 3000 дни. годишње.

Директор и асистент имају такође право на бесплатан стан и отров, или на новчану накнаду за то, који одреди Министар Пољопривреде и Вода.

Члан 7.

Ако би поједине општине, срезови, округи, или пољопривредна удружења сагласни су да оснују расаднике, ради поддрживања месне потребе, Министар Пољопривреде и Вода овлашћен је, да им може помоћи стапном новчаном потпором или стручном снагом.

Потребно земљиште за расаднике прибавиће се на исти начин као што је прописано у чл. 2. за државне расаднике.

Члан 8.

Кад општински, срески, окружни, или државни расадници приме државну потпору, потпадају односно надзора и уређења под све уредбе прописане за државне расаднике, по произведени материјал (резине, иприори и калеми) употребиће се првенствено за одређену околину (општину, срез, округ, т. д.), која подноси трошкове око њиховог подржавања.

Одредбе чл. 7. и 8. важиће и за оне општинске, среске, окружне или друштвене расаднике, који су основани пре овога закона.

По државном надзору подлеже и сви приватни расадници, из којих се лоза продаје народу.

Ко може подизати приватне расаднике и под којим ће се ногодбама продајати лоза из ових расадника, прописаће Министар Пољопривреде и Вода.

Члан 9.

Земљишта под расадницима и виноградима подигнутим на издржљивој лози слобођавају се плаћања пореза за десет година; а виногради подигнути на живоме песку ма којом прстом винове лозе слобођавају се порезе за двадесет година.

Осим тога, терен живога песка који се налази у својини државној, може се Краљевим Указом на предлог Министра Пољопривреде и Вода и Финансија, уступити у својину појединим виноградарима за подизање винограда.

Члан 10.

Сопственици винограда подносиће пријаве за слобођење кад засаде најмање десет ара (1000 чокота или једна мотика).

Слобођење почиње са првом годином иза оне, у којој је виноград пакалемљен, и ратунаће се од 1. јануара.

Министар Пољопривреде и Вода овлашћује се да пропиши правила о уживању ове новластице, која се ни у ком случају не може дати два пут за једно исто парче.

Члан 11.

Новластица у чл. 9. важиће само за оне срезове и округе који се облаже као филодејером заражене.

Члан 12.

Пренос лозе намењен подизању винограда или расадника, што се доказује уверењем од надлежног

управника лозног или војног расадника, врши се бесплатно и бразовозло на свима државним железницама у Краљевини Срба, Хрвата и Словенаца.

Члан 13.

Министар Пољопривреде и Вода одредиће пројајну цену појединачним прстама лозе из државних расадника. Он је властан да може појединачима, удружењима, школама, црквама и манастирима, и покрајинама, које су највише општећене, давати потребну количину издржљиве лозе бесплатно, пошто добије уверење да ће се иста корисно употребити.

Члан 14.

Ко бесплатно добијену лозу из државних расадника урошисти, казниће се новчано са десет пута овогом скромом, колико износи вредност употребљене лозе.

Члан 15.

Молбе и пријаве за лозу слобођавају се тако, која је до сад плаћана по закону о таксама.

Члан 16.

Винова лоза калемљена или за калеме подесна и подржљива слобођава се при увозу свију државних и општинских дажбина. Али ће одобрење за увоз давати Министарство Пољопривреде и Вода само кад земаљски расадници иду у стању да потребу подмире.

Члан 17.

Да би се виноградарски крајеви снабдовали вичним калемарима и резачима као и вештијим подрумарима, држаће се у лозним расадницима у смислу чл. 1. тач. 2. и 3. сваке године по неколико практичних курсева за калемљење и орезивање лозе, као и за рационалну прераду грехћа и негованje вина. На ове курсеве дужне су општине, од којих се буде тражило, послати онолики број курсиста, колико одреди Министар, а примаће се и они, који се добровољно пријаве.

Помоћ за издржавање слушалаца за време курса даваће Министарство Пољопривреде и Вода, у колико се сами не би могли издржавати.

Слушаоци ових курсева имају бесплатан стан и подвож на железницама за одлазак и повратак.

Члан 18.

Практични курсевима у расаднику руковођиће управници уз принос љубитељима расадничког особља а по потреби и путног наставника. Курсевима пак ван расадника руковођиће дотични путни наставници уз помоћ расадничког особља, ако то буде требало.

Близје одредбе о државу ових курсева прописаће Министар Пољопривреде Правилником.

Члан 19.

Овлашћује се Министар Пољопривреде и Вода, да може одредити сваке године, у границама буџетске могућности, једну суму у име награде за виноградарство заслужним лицима или удружењима.

Награде ће се давати путем стечаја.

Члан 20.

Сви трошкови по овом закону исплаћиваће се из суме зато одређене годишњим буџетом.

Члан 21.

Са приходима лозних расадника поступаће се онако, како то налаже Закон о Државном Рачуноподствству.

Управник расадника је одговоран рачуноподатач за лозни расадник.

Сви рачуни о набавци потрошног материјала као и платни спискови надничара морају поред потписа управника имати и потпис помоћника, који је примно на рукојаће дотични материјал односно раднике.

Члан 22.

Министар Пољопривреде и Вода може према указујућој потреби и у другим виноградарским центрима Краљевине Срба, Хрвате и Словеније, засновати Еколошке Станице сличне станицама у Букову са истим именем из чл. 1. тач. 5. и са истим уређењем као у чл. 6. тач. 2. овога Закона.

Члан 23.

У циљу одржавања наших вина на достојној инспекцији, што је неопходно потребно за јачање извоза вина, забрањује се како по државним и приватним разредницама, тако и по виноградима размножавање и садење оних хибрида америчке лозе и хибрида између америчке и европске лозе, који рађају непосредно без калемљења. Изузети су могу само они хибриди за које ће одобрење Министарство Пољопривреде и Вода.

Члан 24.

Овај се закон проширује на целу Краљевину Срба, Хрвате и Словеније. Министар Пољопривреде и Вода содбрасаје све државне и приватне лозне расаднике, њихово особље као и путне наставнике виноградарства и винарства у целој држави одредбама овога закона чима буџетска могућност то буде допустила.

Члан 25.

Овај Закон ступа на снагу кад га Краљ потпише а извршину снагу добија када се обнародује у Службеним Новинама, и заменjuје закон о обновљању и узакређењу виноградарства од 28. новембра 1895. године са истогом изменама и допунама од 26. јануара 1900 и Уредбу о изменама и допунама у закону о обновљању и унапређењу виноградарства од 22. марта 1921. год. Службене Новине Бр. 83/21. год. списка уредаба Министарства Пољопривреде и Вода Бр. 12., Службене Новине Бр. 195./21. год.

И препоручујемо Најем Министру Пољопривреде и Вода, да овај закон обнародује и о извршењу се његовом стара, властима, так, заповедамо, да по неку поступају, а свима и свакоме да му се покоравају.

30. децембра 1921. год.
у Београду.

АЛЕКСАНДАР. с. р.

Вадео и ставио државни печат
Чувар државног Печата,
Министар Правде,
М. С. Ђуричић. с. р.